

Tama nad Parizom (pobjeda zvijeri)

Paul Emberson

(...) Vidjeli smo koliko silna bijaše devocija vitezova templara za Hrista, kako su, čak, osjećali da krv u njihovim venama pripada Njemu. Preko tog moralnog kvaliteta djelovanja članova ovog duhovnog reda, te čiste ljubavi vitezova za Hrista, sveta snaga Misterija na Golgoti na novi je način počela utjecati u spoljašnji život, postajući oblikotvornim faktorom u evropskoj historiji. Ali sada je drugi talas, ulivajući se na potpuno drukčiji način, počeo da djeluje proistječući iz događaja upravo opisanih (slijedi citat Rudolfa Steinera iz 9. predavanja iz GA 171 o vitezovima templarima; on kaže, da su dvije struje zahvatile u evropsku skorašnju historiju: u jednoj struji su kvaliteti onoga što templari doživješe u svojim najsvetijim trenucima (kao podloga najboljeg evropskog, i svjetskog, kulturnog života); u drugoj je suprotnost ovoga (ono što je izašlo iz vođa templara nakon njihovog nečuvenog, crnomagijskog, mučenja), što je sebi prisvojio Ahriman, kao tamna strana savremene evropske civilizacije).

U Gondišapuru, u VII stoljeću, Sorat nastojaše pridobiti najrazvijenije umove u tamošnjoj Akademiji - vizionarske učitelje logike - kako bi ih darivao objavama koje je nauka trebala biti u posjedu tek u budućnosti (iza XV stoljeća). Njegovi planovi u to vrijeme bijahu osujećeni (velikim dijelom preko tada ustanovljene religije islama), ali su njegovi sljedbenici stalno pokušavali intervenisati u evoluciji razvića ljudske misli, uvodeći u filozofiju i

teologiju predstavu svijeta u kojoj je čovjek, i općenito život, dualan u suštini. Preko briljantnog uma Francisa Bacona uspio je sabiti svo znanje u binarni kalup. Baconova materijalistička filozofija će potamniti rezultate rada Tome Akvinskog i drugih skolastičara, postajući dominantnim svjetonazorom u današnjem svijetu.

Ali dvoroga zvijer nije bila zadovoljna preuzimanjem ovlasti nad ljudskim mišljenjem. Ona je željela zadobiti potpunu prevlast nad duhom u čovjeku, u svim područjima njegove duševne aktivnosti. Kako bi izvršila strašna djela kada vitezovi templari bijahu njenim žrtvama, koristila je tehnike crne magije ne bi li zadobila kontrolu nad čovjekovim srcem. Najsvetija i najuzvišenija osjećanja najvišeg divljenja i ljubavi (za Hrista) bijahu preobražena u bogohuljenje i mržnju prema Hristu - transformisana u obožavanje Sorata - čime će zapadna kultura kasnije sve više bivati ispunjavana.

Među naučnicima i obrazovanim misliocima tog vremena bijaše nekolicina koji su sa skepsom gledali na "priznanja" (pred mučiteljima) templara, shvativši da su ona iz njih iznuđena nakon najstrašnijih tortura. Ali, neobrazovane mase naivno su gledale na čitavu stvar. Ne samo kralj (Filip Lijepi), već i crkva (katolička), presudili su templarima. Tada je tako važno: bez ikakve sumnje, bili su (unaprijed) krivi. Veliki vitezovi, koji bijahu uzorima vrline, postadoše satanistima, podlim obožavaocima Bafometa. Dobro koje su činili sada postade zlo; a njihova uzvišena moralnost preokrenu se u razvratnost. Život koji su templari vodili, način na koji su radili, sve to sada postade zabranjeno kao đavolsko. Na taj je način u

evropsku kulturu zahvatila užasna snaga perversije. Osjećanja ljudi izgubiše ispravnu orijentaciju. Tokom vremena, postalo je moguće manipulirati s njima, gurnuti ih još dublje u nesvjesno, da postanu što više ovisna o mašinama.

Sorat sve ovo nije mogao sam ostvariti. Morao je upotrijebiti drugi pol zla: Lucifera. U ispravnom poretku stvari Lucifer i Ahriman djeluju kao suprotstavljene krajnosti, ekstremne devijacije normalnog. Oni formiraju antiteze, forsirajući zbivanja u suprotne pravce. Samo u rijetkim prilikama, kada je ulog jako visok, ujedinjuju se i rade zajednički na način koji je suprotan njihovoj naravi - što je neprirodno i izvanredno škodljivo. Kod transformacije srčane snage templara u izvjesni pogubni sadržaj evropskog života, vidimo - u citiranim riječima Rudolfa Steinera - "zajednički napad, od najvećeg mogućeg značaja, snaga Lucifera i Ahrimana".

Preko tog krajnje opakog čina - slamanje duša posvećenih templarskih vođa u kazamatima Pariza, tamošnje prikazivanje Sorata u njegovom elementalnom obličju (kao Bafomet), preobražaj dubokog divljenja i nesebične ljubavi templara u bogohuljenje i mržnju prema Hristu, nezakonito spaljivanje templara na lomači - aura Pariza bijaše impregnirana najmračnijim zlom. Pariz - koji bijaše, sa svojim Univerzitetom i teološkim školama, najpoznatijim centrom učenosti u srednjem vijeku - sada je krenuo, na nešto drukčiji način, sudbinskim putem Gondišapura. Grad je postao centrom iz kojeg zrači ono zlokobno sada snažnije no što je to mogao proizvesti Sorat sam. Religijska osjećanja zapadnog čovječanstva postadoše okaljane zlom na takav način, da je to

odvelo do postepenog gubitka nepovredive aure koja okružuje sve ono što je sveto. Ovo bješe oskvrnuće srca.

Onda, već smo vidjeli kako se - kroz Bacona tri stoljeća kasnije - pojavila ideja, da se mudrost može redukovati na niz "a" i "b". (To je upravo ono što smo uspjeli ostvariti u XXI stoljeću: digitalizacija svih informacija, što je, zahvaljujući širokoj upotrebi mobilnih telefona, na raspolaganju on-line posvuda, svakome - po cijeni, naravno.) Sam Bacon bio je toliko inteligentan da je shvatio, da ono što sažimamo u binarni oblik jesu proste pisane riječi - riječi koje sadrže bilo koje značenje koje im damo. Pisana riječ više nema nikakvo bitno značenje. Navodna riznica znanja do koje se dolazi klikom miša tek je prividom znanja. To je iluzija, nalik na vilinsko zlato koje se topi na jutarnjem suncu. Ovo je nešto što se još ne razumije, iako su posljedice na savremeni kulturni život dovoljno očite.

Ali, šta je sa svijetom ljepote? Može li ljepota na sličan način biti redukovana u binarnu formu? Ljepotu ne možemo intelektualno razumjeti, ona se ne može staviti u riječi. Ona govori srčanim snagama čuđenja i divljenja. Lucifer se može približiti ovim snagama, ali su one daleko od Soratove materijalističke sfere, njegove moći. One su sada, preko strašnih crnomagijskih radnji izvršenih nad vitezovima templarima, uz saradnju Luciferove đavolje umjetnosti, gurnute dolje u Soratovu oblast. Tako su osnove postavljene za naredni korak: devijacije kod čovjekovog doživljavanja ljepote, koji će doživljaj sve više bivati ovisan o binarnoj tehnologiji. Ova je operacija, na prividno bezazlen način,

započela u gradu Lionu, ali će imati značajne posljedice. On bijaše predodređen da postane dijelom kompjuterske tehnologije i World Wide Weba. Krenimo opet slijediti nit naših misli o tome šta se sve zbivalo u Lionu. (...)

(Dio odjeljka III poglavlja knjige *From Gondishapur to Silicon Valley*, Etheric Dimensions Press, 2009.

Preveo sa engleskog Slobodan Žalica)